

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 8

21. února 2010

Cena: 7 Kč

JAK HUMANITÁRNÍ ORGANIZACE ADRA POMÁHÁ NA HAITI

Peníze, které zasláté na účet naší diakonie a misie v měsíci únoru, odejdou na účet humanitární organizace ADRA, která poskytuje významnou pomoc obyvatelům ostrova Haiti. Ničivým zemětřesením je prakticky postižená každá rodina, třetina lidí je bez přístřeší.

ADRA - Adventist Development and Relief Agency (adventistická agentura pro pomoc a rozvoj) byla založena v USA v roce 1956 a dnes má zastoupení již ve 125 státech světa. V České republice působí od roku 1992, kdy na základě výzvy vedení Církve adventistů sedmého dne založil Rudolf Reitz nadaci ADRA.

Mezinárodní ADRA zpočátku považovala českou Adru za agenturu, která bude pouze přijímat pomoc ze zahraničí a následně ji doma rozdělovat. Pracovníci ADRA ČR však chtěli práci rozšířit, a proto se díky svým příznivcům a podporovatelům stala česká ADRA brzy organizací dárcovskou.

Několik historických NEJ:

* nejrozsáhlejší pomoc v zahraničí - pomoc zemím jihovýchodní Asie po ničivé vlně tsunami

* nejrozsáhlejší pomoc v ČR - záplavy 2002

* nejdlejší humanitární cesta - Mongolsko (1993), Tchaj-wan (1999)

* největší výprava - Sarajevo (květen 1994) - 7 kamionů

* nejnebezpečnější situace - postřelení řidiče (Sarajevo 1993), těžká přestřelka pod horou Igman (Sarajevo srpen 1995), nehoda kamionu na cestě ze Sarajeva (1995) a z Tešanji (Bosna a Hercegovina 1997), násilné poškození kamionu a zbití řidiče (Republika Srbská 1997)

* nejdramatičtější zahraniční cesta - Čechensko - Groznyj (březen 1995)

ADRA dnes patří mezi tři největší humanitární organizace v České republice. Pomáhá jak při mimořádných událostech (živelné pohromy, válečné konflikty apod.), tak při realizaci dlouhodobých rozvojových projektů (podpora vzdělání, zaměstnanosti atd.). Jejím základním posláním je pomoci lidem v nouzi tak, aby byli schopni převzít kontrolu nad svými vlastními životy a mohli co nejlépe využívat zdroje, které mají k dispozici. Angažuje nebo angažovala se v Bangladéši, Barmě, Bosně a Hercegovině, Číně, Bulharsku, Indii, Indonésii, Kambodži, Keni, Libanonu, Moldavsku, Mongolsku, Nepálu,

Dokončení na str. 3

VÁNOČNÍ ČAS SKONČIL NEDÁVNO

Letošní zima v nás vyvolává představy Ladových obrázků. Mrzne a sněží, i když už je "dávno" po Štědrém dnu. Člověku je líto krásných vonících stromků, které se hned po Novém roce objevují v odpadkových kontejnerech. Vždyť vánoční čas je mnohem delší! Začíná adventní dobou - čtyřmi

týdny před vlastními svátky a pokračuje doslavou - až do Popečnických středy. A ta letos připadla na středu 17. února. Nechme tedy v sobě doznít to jedinečné kouzlo, které v nás probouzí Lásku z Betléma, abychom tak načerpali dostatečnou odolnost vůči všemu, co nás tíží, trápí a zraňuje.

Zastavme se u jednoho z nejradostnějších dnů, které jsme nedávno prožili. Den Tří králů - 6. leden - odhaluje, kdo je tím nejslavnějším králem, komu máme vzdávat poctu největší. Samotní vládci světa se jdou poklonit Králi králů a Pánu pánů - právě narozenému Ježíši. Mudrci z východu - Kašpar, Melichar a Baltazar - zástupci vlivných lidí naší planety - odevzdávají malému Jezulátku se svými dary i sami sebe. Zlato, kadidlo a myrha představují bohatství, věrnost a oddanost.

Láska, pokora i touha prožít něco nevšedního přivedly také v letošním roce mnohé do Husova sboru Církve československé husitské v Kolíně na Tříkrálový koncert. Tradičně se tu koná od roku 2000. Krátce po založení akce se k církvi přidala i Olivova nadace v Říčanech a dobrovolné vstupné je vždy věnováno nemocným dětem Olivovy léčebny. Tentokrát sbírka vynesla 7103,- Kč.

Jako vždy vystoupil Pěvecký sbor Vox Bohemica se sborníkem Tomášem Charvátkem, který doprovázel komorní smyčkový orchestr Vox Bohemica a jeho hosté. Kromě toho se kostelem rozezvuchla Čáslavská chrámová schola pod vedením sborníky Petry Bělohávkové a celé těleso posílil Pěvecký sbor Mamáter Základní umělecké školy Poděbrady za účasti

sborníky Adély Ptáčkové. Sóna na varhany se ujal Petr Štěpán.

A co jsme vlastně vyslechli? - Na programu byl nejprve Karel Stamic (1746 - 1801). Jeho orchestrální kvartet F dur op. 4 nás osvěžil a radostně naladil na druhou část vystoupení. Pokud někdo nestihl v předvánočním čase zajít na Českou mši vánoční, měl nyní jedinečnou příležitost. Přes sto zpěváků - dětí i dospělých, mužů i žen - a na dvacet hudebníků pod taktovkou profesora Tomáše Charváta - společně předvedlo úctyhodné dílo. Sólisté - Alžběta Sosnovcová (soprán), Kristýna Hlavičková (alt), Jan Procházka (tenor) a Bohumil Melichar (bas) z kolínského ekumenického pěveckého společenství "Zpíváme rádi" - od srdce zazpívali "Hej, mistře" a dech se tajil i mráz běhal po zádech, když spustily všechny pěvecké sbory najednou. Poděkování rovněž patří sestře doktorce Janě Mančalové za svědomitou přípravu sólistů a vřelý díky též našemu bratru varhaníkovi Karlu Mlnářkovi, který při náviku posloužil doprovodem.

Z tak hojného počtu účinkujících a několika stovek návštěvníků, kteří ve zdánlivě "všední středu" přišli či přijeli z blízkého i vzdáleného okolí, určitě by se radoval i samotný Jakub Jan Ryba, bez jehož mistrovské skladatelské invence bychom ani my nemohli prožít hluboký hudební a duchovní zážitek.

To, co se z Boží milosti podařilo uspořádat pro radost a potěšení všech, je zároveň i malým dárkem k 90. výročí naší církve, která si letos - 8. ledna - připomněla jubileum svého založení.

(km)

Na pomoc Haiti

číslo účtu:

43-570420277/0100

variabilní symbol: číslo náboženské obce

ZE 107. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Pobožností na texty L 12,47-48 a 1 Tm 3,2-7 (píseň 7) zahájil 107. zasedání ústřední rady Mgr. Radek Zapletal. Br. patriarcha ThDr. Tomáš Butta pak uvedl vlastní jednání modlitbou, v níž připomněl život a dílo br. faráře Miroslava Čepelky, který zemřel 19. ledna, a br. Miloše Zlatohlávka (ten dlouhá léta zastupoval plzeňskou diecézi v ústřední radě), který zemřel 10. února.

V ideovém referátu, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada mj. vzala s potěšením na vědomí dar Anhaltské církve i nabídku dlouhodobého pracovního pobytu pro některého našeho duchovního. Ústřední rada schválila návrh biskupů na ocenění těchto osobností: prof.: František Kovář, Zdeněk Trtík, Jindřich Mánek, Otto Rutle, František Maria Hník, Vladimír Kubáč, Miloslav Kaňák, Anežka Ebertová, Rudolf Horský, Zdeněk Sáza, Jiřina Kubíková, Milan Salajka, Zdeněk Kučera a Jan Blahoslav Lášek. Schválila také upřesněný datový harmonogram akcí k jubilejnímu roku 2010. Např. v sobotu 18. září se bude konat celocírkevní setkání duchovních a zástupců náboženských obcí

na Novoměstské radnici v Praze 2. V referátu vzdělávání, který vedl rovněž bratr patriarcha, ústřední rada mj. schválila záměr uspořádat konferenci na téma práce s odsouzenými.

V organizačně-právním referátu, který vedla místopředsdkyně ústřední rady RNDr. Ivana Macháčková, se ústřední rada mj. zabývala přípisem Ministerstva kultury ČR o snížení finančních prostředků na platy duchovních. Celá situace bude podrobně projednána na vikariátech. Ve finančním referátu, který vedla finanční zpravodajka ing. Miroslava Studenovská, ústřední rada mj. přijala informaci o hospodaření a schválila plán oprav na roky 2010 - 2011 financovaných z vlastních zdrojů.

V ekumenicko-zahraněním referátu, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada mj. souhlasila s aktivní přípravou Setkání křesťanů 2011 a do výboru pro vedení projektu jmenovala Mgr. Hanu Tonzarovou, Th.D. Ústřední rada rovněž schválila zástupce naší církve do komisí ERC a vzala na vědomí zprávu o činnosti těchto komisí. Schválila také účast Hany Tonzarové na 5. kongresu o pokračující

teologické formaci, který se bude konat ve dnech 18. - 21. dubna v Ženevě. Na studijním setkání německých evangelických duchovních bude naši církev reprezentovat Mgr. Sandra Zálabová.

V tiskovém a kulturním referátu, který vedl bratr patriarcha, ústřední rada mj. doporučila redakci Českého zápasu, aby oslovila autory z naší církve a požádala je o napsání článků k letošním významným výročím. Pověřila také tiskový odbor vyhlášením a administrativním řízením soutěže o novou koncepci Českého zápasu.

V referátu liturgický, pastorační a svátostný život církve, který vedl královéhradecký biskup Štěpán Klásek, ústřední rada projednala vyjádření Kulturní rady k návrhu slovenského biskupa Jana Hradila ohledně nových štol pro duchovní a doporučila změny v rádech k projednání v liturgickém sněmovním výboru.

Vysluhování svátosti jáhenského svěcení ústřední rada schválila Bc. Františka Tichého z královéhradecké diecéze po složení zkoušky před církevní zkušební komisí.

(red)

Ani šťastný, ani veselý 4

Každé první pondělí v měsíci kolem čtvrté hodiny se v maličké kavárně scházejí čtyři kamarádky. Chodily kdysi spolu do školy. Mají si o čem povídat. Vdaly se, rozvedly, děti se rozběhly do světa, vnoučata zatím nemají. Možná, že ani žádná nebudou.

Ve stejný den a stejnou dobu i já chodívám do téhle kavárny. Je to slušný podnik. Ke kávě servírují vodu a malou sušenku. Ceny jsou přiměřené. K dispozici je i denní tisk. Sedávám u vedlejšího stolku a čtu. Moje přítelkyně přijde téměř pokaždé pozdě.

Ty čtyři dámy mne znají. Dokonce se zdravíme. Patřím už skoro do party; neboť když si tyhle dámy začnou povídat, skákat si do řeči a smát se, slyší to kolem všichni. A tak vím, že jedna má dceru v Austrálii, té druhé stonal pejsek a za tři dny jeho pobytu ve psí nemocnici zaplatila 5.000 Kč. Nakonec ho stejně musela nechat utratit, měl už patnáct let, chudinka.

Ta třetí zase oplakává přítele, za moc nestál, ale když už si na něho zvykla, našel si nějakou mladší.

Ta čtvrtá nepřišla. Už podvakrát. Jak jsem vyrozuměla, nemá na nic náladu. Přišla o práci. Ne včera, ale už dřív. Někdy čas to před děvčaty tajila. Teď se ukázalo, že je to už víc než pět měsíců. Podpora v nezaměstnanosti skončila.

Nu co, ještě tu jsou nějaké úspory a sociální dávky. Má auto a barák.

Jenže auto stojí peníze a v baráku občas bydlí i její syn. Neplatí žádné výdaje. Proč také. Bydlí tu jen tehdy, když ho některá partnerka pro nevěru vyhodí.

Naše přítelkyně se vydala na úřad požádat o nějaké ty sociální dávky. Dozvěděla se, že se synem sdílí společnou domácnost. Tiskopis, který obdržela, byl ponižující. Kolik potřebuje měsíčně zubních past a tak podobně. Zahodila ho. Možná, že by dostala tisícovku. Ale ta ji stejně nevytrhne. Nemá náladu a je v koncích.

Denně rozesílá po internetu strukturované životopisy. Už pochopila, že někdy bude vhodnější, když zatají vysokou školu a znalost francouzštiny.

Opravdu se snaží, ale nikde nic. Začíná mít deprese.

Tři přítelkyně sedí zamlkle u kavárenského stolku. Zábava vážne. Rády by pomohly, ale nevědí si rady. Nakonec přeče jenom něco vymyslely. Budou jí aspoň telefonovat. Občas. Ocenila jsem jejich organizační talent. Zapsaly si do diáře, která a kdy.

Jindřiška Kubáčová

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ

Následující kapitoly nepřináší vyčerpávající výklad z biblických realit a motivací k zamyšlení nad myšlenkami, ale spíše vysvětlující poznámky, zejména z biblických realit a motivací k zamyšlení nad vzkazy Pána Ježíše do naší současnosti.

(pokračování z minulého čísla)

RYBÁŘSKÁ SÍŤ

Matouš 13,47-50
Předkládáme zkrácené výklady Williama Barclaye z jeho spisku "And Jesus said" (Edinburgh 1952, reprint 1970) a "The Gospel of Matthew" (2. díl, Edinburgh, 1. vyd. 1957, revid. vyd. 1975, reprint 1979, 1983, 1985, 1986).

Velká síť

V podobnosti má Ježíš na mysli velkou vlečnou síť. Byla čtvercová a měla nahore korky a na dně závaží, takže stála v moři zpříma. Když se loď dala do pohybu, lana, připevněná k jejím rohům, táhla síť mořem. Přitom se vytvářela dutina ve tvaru kužele, do které se hnaly všechny druhy mořských tvorů. V Galileji bylo zvykem táhnout plnou síť ke břehu, kde si rybáři sedli a třídili její rozmanitý obsah. Ryby, které se daly použít, byly dány do nádob. Patrně to byly vodní nádrže, kde se ryby mohly udržovat živé. Když pak byly odeslány na trh, byly absolutně čerstvé. Nepoužitelné ryby se vyhodily.

Ryby všeho druhu

Podobenství ukazuje k církvi, která je na zemi nástrojem Božho království. Zobrazuje ji síť, která do sebe nabírá "všecko možné". Je to obraz všeobjímajícího pozvání Kristova. Ježíš zve do Království všechny lidi. Pro nás je samozřejmé, že evangelium je určeno každému člověku. Ale kdysi tomu tak nebylo; starověký svět byl světem bariér a pohrdání. V řeckém světě existovala tři velká dělení:

1. Bylo to dělení na Řeky a barbarry. Řek byl člověkem, který mluvil řecky, tj. krásnou, pružnou, mnohovýznamovou řečí, na kterou byli lidé hrdí. A pak tu byl člověk, který říkal "bar bar", vydával neohrabané zvuky cizím jazykem. Řek se díval s pohrdáním na člověka, který neuměl řecky.

2. Bylo to dělení na svobodné lidi a otroky. Nešlo jen o rozdíly ekonomické a sociální. Bylo to rozlišování fundamentální. Aristoteles pravil, že někteří lidé se narodili proto, aby byli drvoštěpy anebo aby čerpali vodu. Neexistovala snaha zlepšit jejich status. Protože oni existovali jenom proto, aby ulehčovali kulturním třídám jejich život, úkoly, práci. Řek narozený jako svobodný se díval s pohrdáním na otroka.

3. Bylo to dělení na moudré a ignoranty. Plato napsal nade dveře Akademie: "Ať sem nevstoupí nikdo, kdo se nevyzná v geometrii." Byli tu filosofové, kteří strávili život hledáním moudrosti a studováním pohanského náboženství. A byli tu jiní – obyčejní lidé jednoduchého myšlení. Ti učením s pohrdáním hleděli na ty nevědomce.

Římský svět dělil lidi na Římany a ty druhé. Byla ovšem doba, kdy byl Řím opravdu veliký a kdy viděl své určení v nastavení spravedlivého a slušného řádu pro svět. Světová velmoc chtěla přinášet římský mír celému světu, svrhnout ty arogantní a ušetřit ty poražené. Ale později, když Řím degeneroval, většinou viděl svět jako místo k použití porobených národů pro pohodlí a komfort římského občana.

Židovský svět měl více bariér než kterýkoli jiný.

a) Byla tu bariéra mezi Židy a pohany. S velkou arogancí Židé věřili, že jsou jediným národem, o který Bůh pečuje. Říkali hrozné věci: „Ty nejlepší z pohanů zabij; ty nejlepší z hadů rozšlepej!“ „Hospodin je milostivý jen k Izraelitům, ostatní národy rozdrť.“ „Pohané se nemají hodit do jámy, ale kdyby tam už padli, není důvod, proč by se jim mělo pomáhat ven.“ Židé se dívali s pohrdáním na člověka jiné rasy.

b) Byla tu bariéra mezi mužem a ženou. Oficiálně se ženami opovrhovalo. To neznamená, že by u Židů nebyly věrné a opravdové rodinné vztahy. Ale v ranní modlitbě Žid děkoval Bohu, že „jsi mě nestvořil jako pohana, otroka nebo ženu.“ Vzdělávat ženu bylo totéž jako házet perly svinu. Přísný rabín nechtěl být viděn, jak rozmlouvá se ženou na veřejnosti, ani kdyby to byla jeho manželka nebo sestra. Podle oficiálních postojů na ženách vůbec nezáleželo.

c) Byla tu bariéra mezi člověkem, který zachovával Zákon, a tím, kdo ho nezachovával. Farizeové dodržovali i ty nejmenší detaily Zákona. Ty, kdo tak nečinili, nazývali "lid země". Byl to zločin, když se člověk, dodávající Zákon, oženil s dívkou z obyčejného "lidu země". S takovými lidmi neměli nic společného, nehostili je, ani jejich pohostinnost nepřijímali, ani cestu by s nimi nikdy nesdíleli. Zcela pohrdali člověkem, který Zákon nezachovával.

Zkrácený překlad
připravila:
Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

Z kazatelského plánu

1. neděle postní

Budeš se klanět Hospodinu, Bohu svému, a jeho jediného uctívat. (L 4,8)

První čtení Písma: Ž 91,15–16,9–10

Tužby:

2. Abychom všichni čas postu, který se před námi otevřel, cháпали a naplňovali po vzoru Kristově, modleme se k Hospodinu.

3. Za dar víry ochotné k zápasu se zlem zbraněmi ochotné a obětavé služby, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spásu! Čtyřicetidenním postem každoročně tříbíš nás – svou církev. Chceme tímto časem projít vítězně podle tvého vzoru, když ty sám jsi byl od Dávla pokoušen na poušti. Provázej nás touto zkouškou svým Slovem, které jsi nám vryl do srdcí.

Mluv k nám neustále, Pane Ježíši, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Duchu svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: 2 K 6,1–10

Evangelium: Mt 4,1–11

Čtení Písma k obětování: Ž 91,4

Čtení Písma k požehnání: Ž 91,4

Vhodné písně: 53, 238 nebo 180, 167

Nad Písmem

POSTNÍ ČAS V JUBILEJNÍM ROCE CÍRKVE

Dle křesťanských zvyklostí, tradic i kalendáře začíná dnešní neděle šest týdnů trvající postní doba. Není to poprvé, co ji prožíváme jako jednotlivci i jako církev. V čem se však bude lišit ta současná od těch předchozích? Nežůstane nakonec jen u obvyklých výzev a předsevzetí, kterým v konečné fázi schází čin? Co pro nás bude znamenat apel postu v jubilejním roce církve, do které jsme byli všichni včleněni křtem? Budou snad jubilejní i naše vztahy k Bohu, lidem či dokonce k nám samým? Projeví se na nás půst nějak viditelně?

Těžko říci. Jisté však je, že je nám čas půstu i letos darován. Darován k tomu, abychom využili možnosti času, abychom zpytovali své svědomí i skutky. Všichni dobře víme, že půst znamená odříkání. Volá ke změně týkající se nejen stravy tělesné, ale i stravy duchovní. Ptejme se, čím tedy "plníme" a zaměstnáváme své srdce, svá ústa, své ruce. Nezahabujeme sami sebe tím, že jde často o prázdna slova, gesta, postoje i činy? Kolik je v nás té ryzí čisté lásky? Kolik je v nás opravdovosti, zbožnosti a

světla? Provází dobrý čin naše slova? Jak často spínáme ruce k modlitbě a práci? Je pro nás samozřejmostí druhé obejmout, pomoci, kde je toho třeba, vidět vlastní obět jako dar? Umíme se soustředit na to, co je dobré? Chceme vůbec dát výhost vlivu zla, které nás nejen obklopuje, ale pod jehož mocí klesáme až na samou hlubinu lidsky zbudovaných propastí?

Postní doba nás vybízí k tomu, abychom před Bohem i před sebou odkryli své svědomí. Vyčistili vše, co je temné v nás i kolem nás. Mnohokrát jsme slyšeli, že každý má začít sám u sebe. Nechtějme se tedy opětně vymlouvat či ztráčet předem chuť. Nesnažme se odpovědnost za sebe přesuovat na jiné. Budme plni jistoty, že s Boží pomocí lze vítězit i nad sebou samým.

Zkušenost ukazuje, že mnohé je nemožné pro toho, kdo vidí jen svůj nárok a sebe, ale vše je možné pro toho, kdo prosí o pomoc a požehnaní Boží. Zkušenost ukazuje, že ten, kdo i v postě jde vsříc Pánu Ježíši a bližním, ten nalézá v sobě jako dar lásku, pokoru, zbožnost, dobrotou a

jistotou vztahu, který nepomíjí, ale sílí důvěrou v Boží moc a pomoc. Věřte, že i půst se pak stává novou příležitostí osvědčit se ve víře, lásce i naději před Bohem i před bratřími a sestrami v církvi i mimo ni.

Kéž se z této možnosti radujeme. Kéž jsou naše vztahy v duchovenenském sboru i mezi věřícími příkladem pro jiné a radostí pro Pána Ježíše.

Eva Červená

Odhodlání

Každý člověk má své představy o tom, co dokáže, v čem vynikne, do jaké míry se obětuje pro Boha i pro své bližní. Bohužel často zůstane jen u těch představ a skutek, který by korunoval dílo, chybí. Opravdovost, píle a vytrvalost slibu je dnes velká vzácnost. Už abychom ji chtěli vlastnit!
Eva Červená

VLADIMÍR VALÍČEK DEVADESÁTILETÝ

Dnes už nestor našich farářů, bratr Vladimír Valíček, se nedávno dožil devadesáti let.

Po tříletém pobytu v rodné Vídni se rodiče s malým chlapcem přestěhovali do Tábora, kde otec pracoval jako truhlář. Život v Táboře, kde v letech 1931-1938 úspěšně studoval na reálce, jakoby předznamenal jeho hluboký zájem o husitství a zejména o osobnost Mistra Jana Husa. Po maturitě byl v letech 1938-1940 posluchačem na Vysoké škole pedagogické v Brně. Studium však nemohl dokončit, protože nacističtí okupanti násilím uzavřeli české školy.

Jedenáctého prosince 1942 se bratr Valíček dostal "do zajetí babylonského", jak o tom vzpomíná ve stejnojmenném článku v Českobudějovickém deníku z 10. prosince 2002. V totálním nasazení v Linci setrval do roku 1944 a od té doby se ukrýval před zatčením v Chlumanech u Husince až do konce války v roce 1945.

Po válce ukončil svá vysokoškolská studia na Pedagogické fakultě a v letech 1950-1953 na Bohoslovcecké fakultě v Praze. V letech 1947-1949 vyučoval katechismus na školách v Českých Budějovicích a po ukončení teologických studií se již věnoval v letech 1953-1956 kazatelské činnosti.

V posledním roce svého kazatelského působení byl vysvěcen bratrem biskupem Šimškem a od tohoto roku již plnil poslání faráře nejprve v náboženské obci v Rožnově, kde

vychoval několik generací příslušníků církve, kteří se později stali studenty Bohoslovcecké fakulty.

CHARISMATEM ZAUJAL KAŽDÉHO

Pozoruhodné je i to, že na jeho hodiny náboženství chodil i první československý kosmonaut Vladimír Remek.

V letech 1968-1990 zastával funkci nejen faráře v Husově sboru na Palackého náměstí v Českých Budějovicích, ale i českobudějovického vikáře a ještě v letech 1990-2000 sloužil jako farář v Husinci a Prachaticích. Při všech bohoslužbách, které sloužil, dovedl svým charismatem zaujmout jistě každého účastníka.

Protože je velkým znalcem Husova života a díla, rozhodl se podpořit jeho památku, stal se aktivním čle-

nem Sdružení Mistra Jana Husa v Husinci a působil jako člen historické sekce naukoveho sněmovního výboru. Na téma husitství publikoval své studie ve Sborníku prachatického muzea, v Ročence Biskupského gymnázia a ve Sborníku tábořského muzea.

V roce 2004 se zúčastnil mezinárodního symposia v Táboře, kde přednesl referát Žižka – Tábor, který byl otištěn ve sborníku Supplementum. Podílel se i na vydání knihy o sochaři Františku Bílkovi.

PODPORU NAŠEL TAKÉ V RODINĚ

Jeho příkladná ekumenická aktivita se projevila tím, že ve spojení s Janem Podlešákem se zúčastnil odhalení židovského hřbitova ve Čkyni a ve Vlachově Březí, kde po rekonstrukci historického náměstí pronesl úvodní přednášku. Vypracoval i teze (přednášku) Naše církve – CČSH, která čeká na další využití. Záslužná a mnohostranná činnost bratra Vladimíra Valíčka byla též umožněna harmonickým rodinným zázemím, citlivou oporou našel v manželce Marii Valíčkové, která stojí oddaně po jeho boku od března 1946. Značné porozumění a pomoc má i u svého syna Vladimíra.

Bratr Vladimír Valíček je obětavým, dobrosrdečným a vysoce inteligentním člověkem. Do dalších let mu přejeme zdraví, mnoho sil a Boží požehnání!

PhDr. Miloslav Pecha

BUĎ VŮLE TVÁ

Před Bohem nemáme to, co držíme ve své dlani, ale to, co jsme rozdali, napsal prof. Mánek. Když jsme se s bratrem farářem Miroslavem Čepelkou loučili ve středu 27. ledna 2010 ve strašnickém krematoriu, s vděčností jsme si připomněli, že toho rozdalo mnoho a my jsme směli být obdarovanými. Přál si, aby na jeho parte bylo slovo: Buď vůle tvá. Kdo jsme ho znali, víme, že to bylo jeho životní vyznání a úsilí: Buď vůle tvá. Proto měl stále z čeho rozdávat, neboť Boží vůle v něm zvítězila a dala mu pevnou víru a sílu ducha.

Boží vůle ho vedla jinou cestou, než sám chtěl. Bratr farář Čepelka se narodil 5. 3. 1920 v Hronově a tam také prožil mládí. Studoval výtečně a po maturitě na gymnáziu v Náchodě chtěl pokračovat ve studiu na ČVUT v Praze, neboť ho lákaly technické vědy. Nastoupil na kolej v Praze, kde bydleli i medicí - mezi nimi Jan Opletal, v říjnu 1939. Bydlel tam jen 14 dní, když přišlo gestapo a spolu s ostatními studenty byl i on zatčen a odvezen k výslechu do Ruzyně. Jeho štěstím bylo, že byl na koleji nový. Propustili ho z vězení zbitého a samou modřinu, ale přežil. Mnozí z ostatních studentů byli deportováni do koncentračních táborů. Bratr Čepelka se vrátil do Hronova a po poradě s tamním farářem CČS se přihlásil ke studiu bohosloví. Už tehdy v něm zvítězilo slovo: Buď vůle tvá! Jáhenské svěcení přijal v r. 1943 z rukou biskupa Stibora a kněžské svěcení přijal v roce 1944 z rukou biskupa Stejskala. Od 1. 11. 1944 sloužil jako farář v Praze Vinohradech, Žižkově, Vršovicích, Záběhlicích a Hostivaři. Nejdéle byl v Záběhlicích (1950-1967) a na Žižkově (1967-1980). I když byl od r. 1980 v důchodu, dál sloužil až do r. 1986, kdy odešel do trvalého důchodu. I poté ovšem sloužil ještě v Hostivaři.

Kolik lidí ovlivnil svou službou, to se asi nedá spočítat! Vedle bohoslužeb vedl i biblické hodiny, učil ve školách, navštěvoval, pomáhal. Aktivní byl také v zařizování materiálních potřeb církve, jako např. vybudování modlitebny na Spořilově. V každém úsilí byl obětavý, čestný, pracovitý a spolehlivý. O svých zásluhách nevyprávěl, znali je jen jeho nejbližší, z nichž rád vzpomínal hlavně na bratra faráře Mikuleckého.

V Bibli čteme: Člověk je jen vánek - ale co hluku nadělá! Bratr Čepelka hluk nenadělal, ale jeho tichá služba a přítomnost byla výmluvná. Jeho soucít s bolestmi byl skutečně soucitem, sdílení radosti ji znásobilo, uměl těšit druhé a povzbuzovat k víře. Nemusel vykládat, jak je úspěšný, nepotřeboval na sebe hlučně upozorňovat, protože každý, kdo s ním byl, cítil jeho víru a duchovní autoritu. Byl tichý svědek, který řekl mnoho. Tím, že rozdalo, co rozdat z Božího obdarování měl, byl inspirací pro všechny, kteří se odvažují vydat jinou cestou než hlučná většina naší společnosti.

Poslední léta žil na Zahradním Městě. Byl velmi nemocný, ale nijak si nestěžoval na těžkosti. S lékařskou pomocí dcery a svým duchovním životem překonal řadu bolestí. Ač nemohl chodit do sboru, zajímal se o dění v církvi a rozuměl mu. V kritických situacích řekl několika slovy, co je třeba odmítnout a co přijmout. Jeho tichost nebyla nerozhodnost, ale pokora a moudrost.

5. března 2010 by se dožil 90 let. Bůh mu dal požehnaný věk a on ho využil podle své víry v Boží vedení: Buď vůle tvá.

Anna Lukešová

KAM KRÁČÍ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ?

Příspěvek k zahájení diskuse k výročí církve 3.

Dokončení z minulého čísla
Přijde-li totiž návštěvník bohoslužeb do neudržované a zanedbané budovy, tak od další návštěvy je již odrazen a vícekrát nepřijde. Také interiér modlitebny či sboru musí být vždy čistý, puvučný či popraskané stěny svědčí o nedostatečné péči a pozornosti jak ze strany duchovního tak i členů rady starších.

Nemá-li církev v horizontu jedné až dvou generací (20 – 40 let) vymřít, musí získat děti a mládež či ještě lépe celé mladé rodiny za ty, kteří během této doby odejdou na věčnost. A jednou z podmínek, aby se církev omladila, je, že musí být pro děti a mladé přitažlivá, atraktivní. A kancelář i celý interiér modlitebny, sborového domu, farního úřadu by měl odpovídat 21.

století, tak jako to vidíme např. u BJB, CASD či dalších církví.

Velmi důležitá je osoba duchovního, která by rovněž měla být vizitkou náboženské obce. Samozřejmostí by měl být pečlivý zevnějšek s dobře padnoucím oblekem u mužů, u žen pak kostýmkem, sukni s halenkou apod., neboť takovýto duchovní je vnímán a přijímán dětmi a mládeží pozitivně na rozdíl od duchovního, který o sebe příliš nedbá.

Významnou úlohu by měla sehrát i kontrola práce duchovních ze strany biskupů, kteří mnohdy mají i další funkce a na vlastní kontrolní práci, kterou jim ukládá post biskupa, jim nezbývá čas. O stavu církve by měl na počátku každého roku přednést patriarcha podrobnou výroční zprávu, která by obsahovala mj. i ekonomické výsledky dle diecézí včetně počtu členů v diecézi i v celé církvi a která by byla zveřejněna i na stránkách ČZ. Očekával jsem také, že po návratu šéfredaktorky do církevního týdeníku ČZ tento bude minimálně tak zajímavý a čtivý, jako byl Nový československý zápas. Bohužel, po obsahové stránce zůstalo vše při starém, stejně jako nepraktický formát a používání příliš tuhý (a asi drahý) papír.

Tento příspěvek se zamýšlí o stavu naší církve. Autor věří, že se stane podnětem pro širokou diskusi na stránkách Českého zápasu.

Pavel Hýbl
Šumperk

JAK HUMANITÁRNÍ ORGANIZACE...

Dokončení ze str. 1
Pákistánu, Rusku, Řecku, Srbsku, Srí Lance, Thajsku, Vietnamu, USA, Uzbekistánu a Zambii. Nyní také na Haiti. Na pomoc jejím obyvatelům ke 13. února vybrala 17 226 454 Kč. Pracovníci a dobrovolníci humanitární organizace, jejíž pobočka na Haiti působila už před ničivým zemětřesením, postavili už 28. ledna nafukovací polní nemocnici, která bude fungovat i jako centrum primární péče. ADRA je jedinou nevládní organizací, která takovou nemocnici na Haiti instalovala. Její bezpečnost zajišťují místní dobrovolníci a pracovníci organizace. Adventistická nemocnice v Carrefouru, nacházející se přibližně pět set metrů od skladu ADRA Haiti a jejího hlavního stanoviště, poskytuje pomoc několika stovkám lidí. Tým zdravotníků byl posílen lékaři a dalším zdravotnickým personálem především z univerzitních nemocnic

z USA. Jsou tu však i lékaři z Evropy a Jižní Ameriky. Nemocnice poskytla své pozemky lidem z okolí. Na přibližně třiceti šesti hektarech se každý večer ukládá ke spaní asi třináct tisíc lidí. K dispozici mají tekoucí vodu a je zde také každodenně prováděna distribuce vody balené. ADRA Haiti zde také postupně buduje hygienická zařízení – toalety a sprchy. Většina lidí však přespává na ulicích nebo vedle polí s cukrovou třtinou za domy, ale brzy se situace zhorší. Nastane období dešťů a lidé budou potřebovat dočasná přístřeší. Stejně tak jim chybí hygienické potřeby a dřevěné uhlí, které se běžně užívá na vaření, nádoby a další kuchyňské vybavení, které skončilo v sutinách domů. ADRA dosud poskytla stany, hygienické potřeby, moskytiéry a nádoby na vodu 528 rodinám. Další podrobnosti najdete na: www.adra.cz.

(noe)

ZPRÁVY

Výběrové řízení

Diecézní rada v Praze vyhláší výběrové řízení na post vedoucího redaktora a předloží nové koncepty časopisu Husita.

Příhláška by měla obsahovat návrh koncepce časopisu Husita a strukturovaný životopis.

Uchazeč musí splňovat obecné podmínky pro přijetí do služebního poměru.

Příhlášky zasílejte na adresu úřadu DR – V Tišíně 3, Praha 6. Uzávěrka podání přihlášek je 15. 3. 2010.

(dr)

Sborový den v Novém Boru

Náboženská obec Nový Bor srdečně zve na sborový den v sobotu 27. února, který v 10 hodin zahájíme vernisáží obrazů Kamily Řebíčkové v Galerii pod zvonek v kostele sv. Ducha, Štursova 286, Arnultovice–Nový Bor.

Výstava bude otevřena hudebním vystoupením zpěvačky Pavlína Skuhraové a kytaristy Karla Raymana.

V 11 hodin zazní přednáška: Josef I. a Karel VI. (Proč se nepoučit z minulosti aneb Trocha historie každého potěší.)

S tématem nás seznámí sestra farářka Mgr. Eliška Raymanová.

(rst)

Světový den modliteb

Celopražské setkání Světového dne modliteb se koná v pátek 5. března od 17 h v Husově sboru v Praze-Vršovcích.

Návštěvníci se mohou těšit i na promítání diapositivů z Kamerunu a na malé pohoštění.

(sdm)

Ekumenický Kirchentag

Kirchentag je pětidenní setkání křesťanů, lidí, kteří chtějí zažít atmosféru města plného duchovní kultury, modliteb, bohoslužeb, ekumenických setkání, zpěvu, tance, koncertů a dalších představení, to vše v duchu hesla "Abyste měli naději", které bylo vybráno pro letošní 2. ročník Ekume-

nického Kirchentagu, který se koná od 12. do 16. května 2010 v Mnichově.

Ekumenická rada církví v ČR organizuje již poněkolkáté zájezd na Kirchentag. Zajišťujeme dopravu autobusy do Mnichova a zpět, ubytování ve školách, vstupenku do areálu, kde se koná velká část programu a tzv. Český večer, ekumenické bohoslužebné shromáždění s programem a pohoštěním v jednom z mnichovských kostelů. Zájemce prosíme o vyplnění a zaslání přihlášky, která je ke stažení na webových stránkách ERC v ČR, www.ekumenickarada.cz, zaplacení poplatku 1000 Kč na číslo účtu, které je uvedeno na přihlášce.

Příhlášky můžete zasílat do 26. února 2010 emailem na adresu: erc@ekumenickarada.cz nebo poštou: Sekretariát Ekumenické rady církví v ČR, Donská 5/370, 101 00 Praha 10 Vršovice.

Bližší informace v němčině a angličtině lze najít také na www.oekt.de.

Sandra Zálabová, vedoucí tajemnice ERC v ČR

Zlín a Kvasice k jubileu

Sesterské náboženské obce Zlín a Kvasice pořádají přednášku o historii a teologii CČSH. Přednášky, které se vztahují k připomínce 90. výročí církve, se budou konat 3. března v 18 h v malém sále evangelického kostela ve Zlíně a 12. března v 18 h v Husově sboru v Kvasicích.

Přednášet budou bratr farář Lubomír Pliska a archivář brněnské diecéze Marcel Sladkowski.

(kow)

Výtvarná soutěž

Předposlední lednovou sobotu se konalo vyhlášení výsledků celocírkevní výtvarné soutěže Kámen ke kameni a je tu chrám – místo k modlitbě. O vyhlášení i o celé soutěži jsme vás informovali v minulých číslech Českého zápasu.

Dnes bychom na tomto místě chtěli poděkovat všem sponzorům, kteří věnovali ceny pro vítěze. Zvláště náboženské obci Tábor, která vyherkyni v kategorii dospělých darovala víkendový pobyt v Domově

husita v Železném Rudě, a náboženské obci Prostějov, která věnovala vítězi kategorie mladší školní věk týdenní pobyt na církevním dětském táboře ve Vápenné a vítězce mezi mládeží darovala poukaz na pout' do Taizé.

Všem sponzorům moc děkujeme, protože i díky jejich příspěvku se mohla celá akce uskutečnit.

Připomínáme, že výstavu všech děl si můžete prohlédnout v prostorách karlínského sboru (Vítkova 13, Praha – Karlín) do konce února ve dnech: úterý od 16 do 19 hodin, středa a čtvrtek od 15 do 18 hodin, neděle od 8 do 11.30 hodin.

(vm)

Nabídka

NO Praha - Spořilov nabízí pronájem garáže + prostor dílny Praha IV. Spořilov a pronájem pokoje pro studenta či studentku v přízemí sborového domu (cca 15 min. od HTF).

(rst)

Poděkování

S vděčností si připomínáme, že 15. února uplynulo již dvacet let obětavé služby naší sestry farářky Evy Mikulecké v náboženské obci Praha 4-Michle, k níž patří i věřící z Kunratic a Libuše.

Kromě svých duchovenských povinností dlouhá léta pracuje v organizaci Ekumenická síť pro aktivity mladých, organizovala letní tábory pro děti z dětských domovů, zasloužila se o vybudování Domova na půl cesty Maják, působila v zastupitelstvu Městské části Praha 4, v úřadu ústřední rady jako tajemnice ústřední rady, jako vikářka, členka diecézní rady a v dalších funkcích.

Děkujeme sestře Evě za její péči a přátelství a přejeme jí do dalších let služby hodné zdraví, pohody a Božího požehnání.

Věřící z náboženské obce

Koncert na Vinohradech

V prostorách Husova sboru na pražských Vinohradech (Dykova 1, Praha 10) vystoupí 9. března Pěvecký sbor A capella Choir z Northwestern College.

Tento 66hlasý smíšený sbor vystoupí s širokou škálou kvalitní americké a evropské sborové tvorby. Evropští skladatelé budou zastoupeni díly Bacha, Brahmsa, Brucknera, Rachmaninova, Martinů, Orbana, Hrušovského a Dvořáka. Americkou tvorbu budou představovat Bernstein, Copland, Whitacre, Lauridsen, stejně jako černošské gosply, americké folkové písně a spirituály.

Koncert bude postupně přecházet od sakrální ke klasické tvorbě, odtud ke zpracované tvorbě z Broadwaye až po americké spirituály a folkové písně. Srdečně zveme všechny milovníky sborového zpěvu, aby využili této příležitosti a přišli si poslechnout toto zajímavé umělecké těleso.

Koncert se koná od 19.00 hodin, vstupné je dobrovolné.

Doprava: tramvaj č. 10 a 16, stanice Vinohradská vodárna.

(rst)

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

EGYPT DOKONČIL REKONSTRUKCI NEJSTARŠÍHO KLÁŠTERA NA SVĚTĚ

Egyptští památkáři dokončili po osmi letech rekonstrukci kláštera svatého Antonína nedaleko Rudého moře, nejstaršího křesťanského kláštera na světě, který je symbolem mírového soužití mezi muslimy a křesťany v této zemi. Obnova kláštera Egypt přišla na 14,5 milionu dolarů, napsala agentura AP. Při rekonstrukci 1600 let starého komplexu byly obnoveny starověké mohutné zdi kolem kláštera a zdi obou jeho kostelů z 6. a 15. století. Zrekonstruovány byly také části obývané kdysi mnichy a věž z 6. století, v níž ve středověku hledali úkryt před drancujícími útoky beduínských kmenů. Archeologové z Amerického výzkumného střediska v Egyptě rovněž objevili pod jedním z kostelů původní cely mnichů ze 4. století.

Patron kláštera svatý Antonín Veliký je považován za zakladatele křesťanského mnišství. Do odlehle hornaté krajiny se uchýlil na konci 3. století našeho letopočtu. Po jeho smrti v roce 356 následovníci postavili klášter, který je využíván dodnes. Bydlí v něm asi 120 mnichů a navštěvují ho miliony křesťanských poutníků.

Klášter je symbolem soužití křesťanů a muslimů, uvedly egyptské úřady asi měsíc po jednom z nejhroších případů sektářského násilí za posledních deset let, při kterém při střelbě na křesťanské věřící zemřelo sedm lidí.

„Rekonstrukce kláštera ukazuje světu, že usilujeme o obnovu památek naší minulosti, ať už koptské, židovské nebo muslimské,“ řekl generální tajemník egyptské Nejvyšší rady pro památky Zahí Havás.

„Takový incident (jako) v Horním Egyptě se může mezi bratry stát,“ odpověděl na otázku, zda existuje souvislost mezi incidentem z noci ze 6. na 7. ledna a načasováním jeho prohlášení.

Lednový incident se odehrál po půlnoční mši konané na oslavu koptských ortodoxních křesťanských Vánoc v jihoegyptském městě Nag Hammádí asi 40 kilometrů od Luxoru. Vztahy mezi sektami v Egyptě si vyžádaly mezinárodní kritiku, egyptské úřady však sektářství jako motiv incidentu a napětí mezi muslimy a křesťany odmítají.

www.christnet.cz

EXKOMUNIKACE ČTYŘ SLOVENSKÝCH DUCHOVNÍCH

V Bratislavě a v Trnavě byli exkomunikováni tři kněží a jeden jáhen, a to proto, že "tvrději se setrvávají ve svých omylech a škodí tím katolické církvi", jak uvedl arcibiskup Zvolenský. Tito duchovní totiž zaútočili na svou vlastní církev, která se podle nich nachází ve stavu věroučného i morálního rozkladu. Po svých biskupech dokonce žádali, aby vyznali svou víru a zřekli se herezí. Jinak prý přijdou o své biskupské svěcení i pravomoce.

„S bolestí v modlitbě prosím našeho milosrdného Pána na přímluvu Sedmibolestné Panny Marie, aby se tito pomýlení kněží Stanislav Cigánek, Martin Jarabica, Martin Chlebek a jáhen Peter Mazúr co nejdřív obrátili a zanechali svou hroznou neposlušnost a tragicky mylné postoje,“ prohlásil mimo jiné arcibiskup Stanislav Zvolenský a dodal: „Vyzývám k modlitbě i všechny věřící za obrácení těchto kněží a zároveň je prosím, aby od těchto kněží zachovávali laskavý, ale zřetelný odstup a aby se nedali svěst jejich lživými slovy. Z neposlušnosti a lži nemůže vzejít dobro.“ K tomu vyjádření se vzápětí připojil i trnavský arcibiskup Robert Bezák.

Co se to vlastně stalo? Výše jmenovaní duchovní napsali arcibiskupu Zvolenskému otevřený dopis, v němž nejen zpochybnili jeho víru, ale také víru jiných biskupů katolické církve. „Mnoho církevních hierarchů, především ve Vatikánu, spolupracuje kvůli kariéře s volnomyšlenkáři anebo s nimi tvoří duchovní jednotu! Proto, otče biskupe, my, katoličtí kněží musíme jednoznačně vědět, v koho anebo v co vy věříte.“ Nejenže podle jejich názoru řada biskupů žije v bludech, ale také mužské řečole jsou prý semeništěm hříchu a místem působení zlých sil. Tito duchovní, kteří z nepravověrnosti obvinili dokonce i zesnulého Jana Pavla II., založili vzápětí po svém vyobcování z církve novou řečoli s názvem Společenstvo sv. Bazila Velikého. Ta však nesplňuje normy kanonického práva a nemůže být katolickou církví uznána, jak potvrdil mluvčí slovenských biskupů P. Jozef Kováčik.

Autor textu: Zikmund, Martin T., Katolický týdeník 04/2010

REZOLUCE EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Evropský parlament (EP) přijal dne 21. 1. 2010 rezoluci o útocích na křesťanské komunity v Egyptě a Malajsii, které se udály v lednu tohoto roku. Rezoluce odsuzuje zabití šesti koptských křesťanů a policisty v Egyptě i útoky na křesťanské kostely v Malajsii, které označila za závažná porušení lidských práv. Rezoluce také ukládá Radě EU, Evropské komisi a vysoké představitelce unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, že se mají "v rámci vztahů EU a spolupráce s příslušnými zeměmi zaměřit především na situaci náboženských menšin, včetně křesťanských komunit". Podle statistik každý rok umírá až 170 000 křesťanů jako oběti pronásledování. V odezvě na tuto rezoluci připravuje COMECE Memorandum o podpoře náboženské svobody ve světě, které předkládá evropským institucím řadu doporučení, jak postupovat proti útlaku a pronásledování náboženských menšin ve světě. Dokument by COMECE měla schválit v dubnu 2010.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

POKUŠENÍ NA POUŠTI

Nahradíte-li čísla písmeny podle níže uvedeného klíče, dozvíte se, co odpověděl Pán Ježíš satanovi, který ho pokoušel na poušti (Mt 4,1-11).

8 16 18 17 16 4 9 15 21 2 16 8 21 18 22 6 14 21
18 5 2 21 4 5 19 12 13 1 15 7 20 1 11 5 8
16 11 5 4 9 15 6 8 16 21 3 20 10 22 1 20

1 – A	7 – Ě	13 – L	19 – Š
2 – B	8 – H	14 – M	20 – T
3 – C	9 – I	15 – N	21 – U
4 – D	10 – Í	16 – O	22 – V
5 – E	11 – J	17 – P	
6 – É	12 – K	18 – S	

(Řešení z minulého čísla: Spasitel.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6
Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz
Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9